

Q. F. S. F. Q.

HISTORIA FOEDERUM,

PRÆCIPUE RECENTIORUM,
SVECIAM inter & DANIAM;

CUJUS

PARTICULAM SECUNDAM,
SUFFRAG. AMPLISS. PHILOSOPH. ORDIN.
IN REGIA ACADEMIA UPSALIENSI,

PRÆSIDE

MAG. CAROLO FRED. GEORGII,

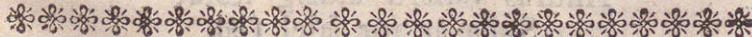
HIST. PROFESS. REG. ET ORDIN.

PUBLICÆ BONORUM CENSURÆ MODESTE
SUBMITTIT

DANIEL JOH. SEDERDAHL,
SMOLANDUS.

IN AUDIT. CAROLINO MAJ. D. XXII. MAJI.
ANNI MDCCLIX.

H. A. M. S.

UPSALIÆ.

VÅLBORNA FRU
ASSESSORSKA
**F_{RU} CHRISTINA
MARGARETA
LILJENBERG,
FÖDD STIERNCLÖ.**

NÅDIGA FRU!

Mångas lefnad lycklig göra,
Räkna det för nöjsam lott.
Hågna dygden, gerna höra,
Att hon rätta målet nått.
Ålska oskuld, stilla sköta
Sitt och sina vänners väl,
Andras välfärd aldrig stöta,
Sylla är för ådel själ.

Men

Men sín ynnest åfven sträcka
Ned till armods låga hus.
Lisa nødorft, hjelp framräcka,
Gifva eld åt dunkelt ljus.
Rätta upp en vårnlös lycka,
År det största ådelmod;
Dygdens barn ur faran rycka,
Bygger högsta årestod.

Nådig Fru, mig tillåt nåmna,
Eder bild just denna år,
Alt hvad vördnad dristar åmna,
Fram min tacksamhet nu bär,
Hjertats offer ifrigt brinner,
Stadnar aldrig nånsin af;
Jag min önskan städse vinner;
Når jag lefver, till min graf

NÅDIGA FRUNS

AVLÖNSE HERRE GSCHIÖRN'S

Aldra Odmjukaste tjenare
DANIEL JOH. SEDERDAHL.

GESCHVOREN
VÅLBORNE
**HERR PEHR LEIJEL,
HÖGGUNSTIGE HERRE.**

Förklarad. Ynnest.
Beviste. Välgerningar.
Träffa. Et. Hjerta.
Som. Brinner. Af. Erkånsla.
Vidgår. Sin. Oförmögenhet
Och.
Långtar. Till. Tacksamhet.
Frambringa. Något. Fullkomligare.
Under. Önskan.
At.
Vålborne. Herrens. Dagar.
Måta. En. Långd.
Af.
Sälla. År.
Sälla. Tider.

VÅLBORNE HERR GESCHVORENS

Odmiukafte tienare
DANIEL JOH. SEDERDAHL.

LANDTJÄGAREN
HÖGACHTAD HERR
PETER SEDERDAHL,

MIN KÅRESTE FADER.

Då jag är i begrep att utgifva et Academiskt arbete, så förekommer mig mångden af min K:ste Faders välgerningar, som ifrån lindan hafva fattat mig under armarna, och varit mine följeslagare till närvarande tid. Jag skulle ådraiga mig det otacksmäta kännemärke, och anses för kåndslolös af all pligt, om jag intet med vördnad upoffrade detta åt Eder, så som desf förnämsta Alstrare. Uptagen det så som prof af min sonliga tillgifvenhet, och varen försäkrad, att då, jag intet bättre kan gifva, så skall jag likväl aldrig lämna att bedja För-synen göra min K:ste Faders och huldaste Mo-ders senare dagar både många och glädjefulla. Lefver med oförändrad vördnad

MIN K:STE FADERS

MONSIEUR

Odmjuke och lydigste Son

DANIEL JOH. SEDERDAHL.

MONSIEUR.

Tous ceux, qui connoissent l' histoire avoueront,
que la plus intéressante partie de cette belle science
est celle, qui contient le récit des alliances, qui sont
faites entre les puissances. C'est de cette source,
que les peuples pourront tirer la maniere de tra-
iter les uns avec les autres & de veiller à la felicité de
leurs Etats.

Mais tout grand que soit ce point de l' Histoire,
il y a pourtant fort peu d'hommes, qui en connois-
sent le vrai prix, & qui y aient emploie leurs tra-
vaux. C'est pourquoi, Monsieur, Vous Vous ac-
querrerés d'autant plus d'honneur, par la belle
Dissertation, que Vous allez soutenir publiquement,
que Vous avez choisi une matiere belle & utile. Je
Vous félicite donc, Monsieur, du meilleur de mon
coeur, d'un si bel ouvrage, qui est une preuve con-
vaincante des progrès que Vous avez fait dans les
études. Je me flatte que vous recevrez un jour
la récompense, de Vos travaux, c'est ce que je vous
souhaite de tout mon coeur, & que le Ciel veuille
Vous accorder tout le bien dû à Votre vertu. Je
suis avec un attachement infini,

MONSIEUR.

Votre très humble &

très affectionné serviteur

SACHARIE BERGENSCHOLD.

(2) 11 (2)

tia cum SVENONE, qui Ejus matrem SIGHRIDEM *Imperiosam*, ab ERICO repudiata, uxorem duxerat s), Illi & Danico imperio & memoratis provinciis, in quarum possessione SVENONIS successores per tria dein, & quod excurrit, secula continua permanerunt, videtur cessisse t). Interim ex hac fœderum inter Reges atque amicitarum coniunctione factum est, ut, devicto in Svalderœensi pugna OLAVO Tryggvonide Norv. Rege, partitoque inter OLAVUM Skótkonung, SVENONEM R. Dan. atque ERICUM Jarlium Norvegico Regno, Sveciæ Regnum Ranarikia (provincia hodie est Bahusana), nec non aliquot Norvegiæ di-

B

tioni

---

s) vid. STURLONID. Hist. Ol. Tryggv. c. 97. p. 319.

t) Alter quidem habet Nob. ÖRNHIELM. existimat, serius, ac diximus nos, in Danorum Regum potestatem venisse provincias hasce, utpote quas CANUTUM Magn. Svenonis filium ab ANUNDO JAC. filio OLAVI Skótk. frustra repetiisse (cfr. ad hæc J. J. PONT. Rer. Dan. Hist. p. 154.), quin & tempore SVENONIS Eshbritii D. R. qui usque ad an. 1074. imperio praeftuit, Svetici ad huc fuisse juris, nescio quo auctore, tradit in Hist. Eccl. libr. III. p. 161. & 232. Sed, ut alia taceamus, nostram sententiam confirmant vel circumstantiae belli illius, quod cum Canuto gesit ANUNDUS opem socio OLAVO Haraldi Norv. Regi latus. Siquidem, OLAVO Selandiam populante, ANUNDUM Scaniam invassisse narrat STURLONID. in Hist. OL. Harald. p. 671. Qvis vero dixerit, ANUNDUM devastare voluisse regiones, quæ sua ipsius in ditione essent. cfr. etjam ER. OLAI p. 59. ed. Mest.

tionibus, in damni veluti compensationem, augeretur u). Verum, quam parum culta fuerit a posteris isthæc patrum amicitia, jam non adtinet dicere; uti nec, vel turbas, quas Svioniæ inhiantes dederunt MAGNUS uterque, Danicæ Reg. Domus Principes, Regum quorundam nostratium percursoriæ x); vel varios illos in Svecia motus, in quorum partem venerunt Daniæ reges, ob junctas cum Illis a Svercheridis, Ericidis & Folkungicis Regibus adfinitates, fuse nunc lateque persequi nostro conveniens ducimus proposito.

§. III.

Ad tempora progredimur Smekiana: tum videlicet quas diximus modo regiones, Danaholmiensi

u) Vid. STURLONID. Hist. Ol. Tryggræ c. 130. p. 312.

x) Ex posteris erant SVENONIS *Esthritii* D. R. & Regiæ domui Stenkillianæ Sangvine juncti: alter NICOLAI *Sven.* Dan. Regis filius, quem ex MARGARETA *Fridkulla*, INGONIS *Stenkil.* Svec. Regis filia suscepérat; alter natus patre HENRICO *claudio* (*Skatelär* vel *Skåkullr*), SVENONIS *Esthri.* ex filio nepote, matre vero INGEGERDE, Svec. Principe, INGONIS itidem ex RAGVALDO filio nepte: quorum ille mortem INGONIS *Halstan.* I. junioris accelerasse fertur, hic Svercherianæ necis, ut creditur, conscius, sangvine ERICI *Sancti* parricidales manus cruentavit; eo quidem uterque consilio, ut proniorem ad Svioniæ regnum viam ingrederentur. Sed cecidit in irritum spes suæque illi & temeritatis, & malorum, quæ Sveciæ intulerant, pœnas justissimas dederunt.

ensi fædere a Sveciæ Regno abscissas, aliud iterum ipsi restituit fœdus, quanquam & id ipsum brevi post diruptum. Namque sub CHRISTOPHORO II. ea rerum in Dania facies emersit, ut nihil fere absuerit, quin funditus eversum, sui amplius juris desierit esse Regnum, cuius tantum non omnes ditiones ac provincias, pignori oppositas, tam ERICUS MENVEDIUS, quam frater CHRISTOPHORUS, ære pressus alieno, nec exsolvendis nominibus par, privatis hominibus y) tradiderant. Accessit, quod cum CHRISTOPHORUS acerbiore in subditos ueteretur imperio, illi Ejus in locum sufficerent VALDEMARUM *Slesvicensem* z); & sic biceps Danorum

B 2

rum

y) illos inter facile fuerunt principes triumviri, LUDOVICUS *Albertsonius* (ab Everstein) R. Mareschal-lus, LAURENTIUS *Jone*, R. Drotzetus & CANUTUS *Porsius*, Hallandiae Dux. Et hi quidem, partim quod eorum opera in capefendo Regno usus fuisset ipse CHRISTOPHORUS, partim quod, illo postmodum ab imperio remoto, partibus favissent VALDEMARI Slesv. Ducas, amplissimis affecti sunt præmiis. Sic LUDOVICUS, præter maximam Scaniæ partem, ipsi jam antea ab ERICO MENV. oppignoratam, omnem obtinuit Blekingiam & Listriam (Blekingiæ est portio), nec non Coldingam, Ripam aliosque Jutiaæ & Selandiæ tractus; LAURENTIO Lagelandia, Aræa &c. datae; CANUTO, quem Ducem declaraverat CHRISTOPHORUS, australis Hallandia, Samsœa, Holbeckium, Callenbur-gum Selandiæ &c. cfr. HVITFELD. chr. Dan. tom. I. p. 405. 413. 423. 434. 436. &c.

z) Erat VALDEMARUS ex Regia Dan. domo ori-
undus,

rum civitas, altero Rege in alterum arma movente, suo jam occasui proxima videretur. In his vero rerum angustiis, graves præ aliis Daniæ fuere comites Holsati GERHARDUS *Magnus* & JOHANNES, frater CHRISTOPHORI uterinus *a*), quorum uterque imperio imminebant, hic in insulas, ille in omnem Danici juris continentem *b*); diversa licet quisque via rem adgrederetur. GERHARDO VALDEMARUM adjuvante, adflictis quidem CHRISTOPHORI rebus succurrit JOHANNES Eumque in solium, unde deciderat, restituit, sed id tamen ea lege, ut ob sumtus belli suppeditatos, pignoris nomine, variæ fibi concederentur Regni provinciæ, inque his Scania *c*), quæ hoc

undus, videlicet ab nepos ABELIS R. D. cuius filio VALDEMARO Slesvicensis Ducatus fuerat concessus; Sed in numerum Dan. Regum referri ab Historicis non solet, forte quod, per pactiones Ripensem & Spandaviensem (vid. HVITFELD. I. c. p. 451. & 469.) ipse se imperio exuerit.

a) Scil. AGNES Brandeb. Princeps, vidua ERICI Klipping. D. R. & CHRISTOPHORI mater, secundis nuptiis juncta JOHANNI II. Vagræ Comiti, ex illo hunc JOHANNEM III. suscepserat. vid. Tab. Gen. ap. J. J. PONTAN. Rer. Dan. Hist. p. 462.

b) v. LUD. a HOLLBERG. Hist. R. D. tom. I. p. 425.

c) Ipsam conventionem inter CHRISTOPHORUM & JOHANNEM a. 1329. Tingsted: Falstriæ factam, qua JOHANNI tradebantur Fimbræ, Selandia, Lalandia, Falstria

hoc pacto sub exterorum hominum cecidit imperium; sed neque illud diutinum. Etenim regionis incolæ, a novis dominis male supra quam dici potest habiti, & ad desperationem propemodum adducti d), cum neque ipsis satis virium suppeteret ad dejiciendum acerbissimum hocce jugum, neque in CHRISTOPHORO quicquam esset opis e), ca-

B 3

pto

stria & ipsa Scania, exhibet HVITFELD. l. c. p. 447. conf. p. 444. Ceterum, cum LUDOVICI Albertsonii hæredes, ut dictum est superius, Scaniæ partem ut & Blekingiam, arrhaboni sibi relictas, tenerent, cum illis quoque transigere necesse habuit JOHANNES; quam pationem vid. ap. Auct. mod. laud. p. 445. seq.

d) Nempe JOHANNES Vagriensis Scaniæ arces feu daque aliis iterum elocaverat Holsatis nobilibus, qui uti lucri cupidissimi, ita nullum non insatiabilis crudelitatis genus in miseram plebem exercebant. Exemplo est BRUCHTORPIUS, qui hoc nomine Helsingoburgensem arcem tenebat, præ ceteris in subditos atrox sævusque, vid. HVITFELD. l. c. p. 456. cfr. ips. VALDEMARI R. lit. dat. Helsingob. 1341. inf. citand.

e) v. HVITFELD. l. c. p. 457. Refert JOHANNES MAGNUS (Hist. Svec. libr. 21. c. 2.) ipsum CHRISTOPHORUM consensisse non modo, sed etiam per literas & muntios rogasse, ut Schoningia cum Hallandia & Blekingia ad regni Gothici coronam, a qua abstracta fuerat, restitueretur. Vellemus vel ipsas has literas protulisset JOHANNES, vel saltem indicasset fontes, unde hauserit neq; isæ-
tiv, de qua ceteroquin in Historicorum monumentis sile tur, ut haberemus, quod reponi posset PONTANO, qui eum

pro in arena consilio, in ditionem se permisere Svia-
num, quorum Rex MAGNUS *Erici*, tutorio
nomine regnum administrante MATTHIA *Kettel-*
mundi, in fidem eos tutelamque recepit, datis a.
MCCCXXXII. ultro citroque literis totum firman-
tibus negotium f). Mox Regi, contentiones cum
Holsatis, potiora regionis loca adhuc tenentibus,
declinaturo, cum JOHANNE Vagriensi Comite,
qui & ipse novo isthoc adversario impar, de suo pi-
gnore pertimescebat, ita convenit, ut quidquid il-
le ex hisce provinciis sibi habebat obaeratum, id
venderet omne & XXXIV. mille libris argenti pu-

eum hoc nomine, nec perperam, reprehendit, l. c. p.
455. GOTHUM nostrum secutus videtur. J. MESSENIUS tra-
dens: Scanos prius dominio Svecorum se subdere non decre-
visse, quam apud R. Christophorum probe cognovissent, num
ipsoſ a tyrannide Holsatica vindicare posset, & an per ipsius
integrum effet voluntatem, auxilium & dominum apud Sve-
ones investigare perpetuum; nec eo usque mente captos fuisse
Sveones, opinatur, ut cum subditis de hoc egerint negotio,
proſus inſcio & invito domino, videl. Rege Christophoro.
(vid. MESSEN. Retors adv. Petr. Parv. Rosefont. cap. 15.
p. 110). Verum enim vero nihil interefſe, utrum sub-
ſcriferit CHRISTOPHORUS huic transactioni, an ægre tu-
lerit dilacerari regnum, ut habent scriptores Dani (vid.
HVTTE. l. c.), inferius monendi locus aperietur.

f) Vid. HVTTE. l. c. p. 457. 487. it. confœd.
Ord. Scaniæ, quam exhibet HADORPH. Chron. Rhythm.
part. 2. p. 16.

ri g) acceptis, ad MAGNUM R. Sveciæque Regnum deferret h). Neque vero sic MAGNO pecuniæ e. rogandæ constitutus est finis; quin etiam, præterquam quod lytrum Scanensium captivorum, sibi debitum, & remiserat ipse i), & eorum quamplurimos, qui in Holsatorum vinculis fuerant, soluto pretio liberaverat k), tam Hafniensem arcem vici. nos.

g) Vel, ad nostram numariam rationem DCCCXVI. millia thalerorum argenteorum. Libra namque argenti (Sveth. lödig marck silfver) VIII. unciales, seu, si ab usura discesseris, XXIV. thaleros argenteos valebat. Isti vero ut & reliquæ pecuniæ, hosce in usus pendendæ, ut sufficeret MAGNUS R. non tantum dimidiam ecclesiasticarum decimarum partem, consentiente clero, in subsidium vocare, verum & integras provincias, Ostrogothiam, Helsingiam, Gefriciam &c. nec non alias regni redditus aliis iterum opponere pignori habuit necessum. Vid. MESSEN. Scord. ill. tom. 12. p. 176. it. R. MAGNI lit. ad Suderm. dat. Stockh. fer. 5 nat. Dom. 1336.

b) V. ipsas R. VALDEMARI. lit. dat. Helsingob. 1341. ap. HADORPH. Chron. Rhythm. part. 2. p. 20. & 21.

i) Superiori enim bello MATTHIAS Kettelmundi totam vastaverat Scaniam & cum præda CCC. milites & nobiles captivos eduxerat, qui tempore electionis R. Magni in obligatione hujus captivitatis tenebantur adstricti; verba sunt ERICI OLAI, quis & paucis interjectis: relaxavit, inquit, Magnus omne argentum & aurum, quod pro captiuis eorum (Scanensium) Sveciæ fuisse jure captivitatis solendum. v. Ej. Hist. Svec. libr. IV. p. 228. & 229. ed. Messen.

k) V. lit. R. MAGNI dat. Örebr. d. cin. 1334. in Mon. Scan. Celeb. SVEN. BRING. p. 101.

nosque tractus a CONR. PLESSENIO, quam ab LUDOVICI ALBERTSONII vidua, quæ ipsi pignoris loco permiserat JOHANNES, territoria, numeratis ad hæc XV. millibus librar. argent. redemit *l).* Haec tenus MAGNO, qui ex eo tempore Scaniæ quoque Rex salutari amabat *m)*, non nisi cum Scanensibus & Holsatis res fuerat. Deinde, ut Scaniæ possessio, hoc in se modo derivata, ex istius ævi more, apostolica auctoritate stabiliretur, a BENEDICTO XII. expetierat quidem Rex; sed, quas a sedis Romanæ antistite non potuerat *n)*, ab ipso domino & vero earum hærede paulo post obtinuit regiones. Defuncto namque CHRISTOPHORO II. cum, post septenne integrum, Ejus filius VALDEMARUS, quem *atterdag* Dani appellant, eo utique animo paterna cepisset sceptrum, ut *Lace*-ri regni ruinas sarciret Holsatosque suis e possessio-nibus exturbando, Daniam sibi ipsi restitueret *o)*, Svecis ille velificaturus, quorum amicitiam præsens
tem-

l) Scil. PLESSENIO VII. millia, & viduæ ALBERTSONII VIII. millia, libr. arg. persolvebantur. Vid. Chron. Rhythm. part I. p. 151. & cfr. Lit. VALDEMARI dat. Varberg. 1343. inf. citand. it. Lit. R. MAGNI dat. Skieldvig-Slaat Postrid. d. Mart. 1333. ap. TH. TORFÆUM in Hist. Norv. part. IV. p. 461.

m) Vid. Lit. R. MAGNI mod. cit. ap. TORE,

n) Vid. PONTAN. I. c. p. 458. it. HOLLBERG. I. c. p. 421.

o) v. PONTAN. I. c. p. 463.

p) v. L. HOLLBERG. I. c. p. 432.

tempus desiderabat p), non solum quæ de his provinciis, Sviōnum ditioni adjiciendis, cum JOHAN-NE tra& taverat MAGNUS, habuit rata q), verum & ipse pro sua parte, novis identidem pactionibus interpositis, cum Svecorum Rege transegit. Fa-ctum id a. MCCCXLIII. Varbergæ, hunc in mo-dum:

I. Valdemarus R. integras provincias, Scaniam, Hallandiam, Blekingiam, Lystram atque Hvenam insulam, cum omni jure regio, quod ad se ac Daniæ regnum pertinuerit, Magno R. e-
C
jus.

q) vid. ips. Lit. R. VALDEMARI dat. Helsingobur-gi in octav. Joh. Evang. a. 1341. ap. HADORPH. Chr. R. p. 2. p. 19. Qibus, postquam ipse exposuisset, Scanos, cum ultima parentur, collum gravissimo servitutis jugo subducturos, ad fidem ac misericordiam MAGNI R. sup-plices confugisse; qui eos a dira hac tyrannide redeme-rit, solutis JOHANNI Holsato XXXIV. millibus librar. argentearum; hæc omnia, non modo adprobat & confirmat, verum etiam, ut amicitia eo firmior inter utrumque Re-gem conservetur & subditi perpetuo pacis & tranquillita-tis beneficio potiantur, Scaniam, Hallandiam (omissa est in versione Lat. ap. HADORPH. cum tamen in Arche-typo vernaculo nominetur), Blekingiam, Lystriam & in-sulam Hverhen (Hvenam) cum omni jure regio &c. ex com-muni consilio procerum regni Danici, non coactus, sed sponte, jure perpetuo possidendas, nec unquam a Daniæ regno vindicandas, Magno R. tradit atque adsignat; adjecta solemni re-nunciatione adhibitisque sponsoribus, (Wärjemän, Löfes män, förlöfware,) ut moris antiqui fuit, quibus integrum esset, si fœdus violaret, in eum arma sumere.

jusque successoribus vere, legaliter & libere, consentientibus omnibus regni sui ordinibus, vendidit; pretio XLIX. mille libr. arg. sibi soluto r).

- II. Quod Scani elegerint Magnum Regem, id justum pronuntiat ac confirmat; obsequia fidemque, quibus Dani & Regno fuerant obstricti, illis remittendo.*
- III. Suo ut & hæredum suorum juri plenissime renuntiat; ita ut has regiones nunquam Dani repetere ac vindicare possint s).*
- IV. Si contingerebat, rem denuo in controversiam adduci, quod tamen nullo juris prætextu fieri debet,*

r) Exponit autem ipse VALDEMARUS, qua ratione hæc ad eum pecuniae summa pervenerit. Nempe 1:o MAGNUS R. persolverat JOHANNI Com. debita CHRISTOPHORI II. patris, quæ ipse solvere debuisset, redemptis provinciis supra mem. pretio XXXIV. mill. libr. arg. 2:o VALDEMARO ipsi summam VIII. mill. libr. numeraverat. 3:o Illi quoque Hafniensem arcem, quæ pretio VII. mill. libr. arg. stetit, gratuito tradiderat. v, Lit. VALD. inf. citand.

s) Digna est, quæ notetur, ipsa renunciationis formula, hunc in modum expressa: renunciantes sponte & expresse pro nobis, successoribus nostris, hæredibus nostris ac corona regni Daciae, omni juris auxilio, Canonici & civilis, consuetudinibus, legibus ac statutis patriæ, & specialiter juribus, dicentibus, generalem renunciationem non valere & Regem alienationes, factas in præjudicium regni sui & Coronæ, posse revocare, promissione in contrarium facta non obstante. & q. s. r. vid. Lit. VALD modo citand.

beret, XXX. mille librar. arg. multam se commississe profitetur, sibi vel successoribus, ex sententia XII. virorum, Svecorum & Danorum, dicendam t.).

C 2

Sed,

t) Ad hæc sponsores, (Episcopi & præcipui Equestris Ordinis viri in Dania), suo & hæredum nomine sunt polliciti, se non creaturos Regem, nisi qui prævia sacramenti religione ad ista omnia confirmanda servanda que se obstrinxisset vid. quæ hæc pluribus exponunt, VALDEMARI R. literis dat. Warbergæ in oct. b. Mart. Episcop. a. 1343. ap. HADORPH. l. c. p. 24. seq. & MESSEN. Scord. ill. tom. 12. p. 180. It. in Retors. cit. p. 123. Add. & ipsum cessionis diploma (*Skaft- och Sköte-bref*), quo declarat VALDEMARUS, se regiones supra memoratas MAGNO R. rationabiliter (uti verba ejus lat. versa leguntur) manu propria scotasse & in sinum secundum leges patriæ tradidisse, ac a se, successoribus suis & hæredibus ac Corona regni Daciæ totaliter alienasse & penitus abdicasse, jure perpetuo possidendas & nunquam in perpetuum per se, hæredes suos vel successores, aut Coronam regni Daciæ impetendas seu aliqualiter repetendas &c. vid. instrum. Cessionis. dat Varberg. fer. 5. ant. Cecil. virg. a. 1343. ap. HADORPH. l. c. p. 30. De pace amicitiaque tam inter ipsos Reges & eorum posteros, quam inter utriusque regni cives subjectos tuenda colendaque, suum etiam dedit diploma MAGNUS R. eodem, quo VALDEM. literæ datæ sunt, die & loco; quod vid. ap. HVITFELD. l. c. p. 481. & PONTAN. l. c. p. 468. Simul quoque ordines Scaniæ Suecico imperio se denuo subjecerunt, solemni confociatione, quam exhib. HADORPH. l. c. p. 16. JOHAN. MAGNI, l. c. p. 663. ed. ROM. PONTAN, l. c. p.

Sed, quas MAGNUS Erici, nulli parcens impensa, subductis quippe rite calculis, LXX. millia librar. argent. erogaverat u), summo quidem jure,

471. ex melioribus vero membranis Cel. CAR. LUNDIUS in not. ad Epistolam Agapeti II. p. 14. Quas attulimus, VALDEMARI literas ab Historicis Danis sileri prorsus, cum ignorari nequeant, mirum; & id quidem HVTFELDIO vitio vertit MESSENIUS in Retors. I. c. Ceterum legi merentur tam ipsæ literæ, maximo certe rerum ac verborum pondere exaratae, quam quæ in eas, suo more i. e. solide est commentatus Cel. CAR. LUNDIUS l. mod. cit. p. 39. Hæc decennio post, scil. Varberg. fer. 6. ant. Cæcil. Virg. a. 1353. novis iterum literis a VALDEMARO sunt confirmata. v. Cel. SVEN. BRINGII Mon. Scan. p. 109.

u) De hac summa, quæ ad nostrum suppeditandi modum, decies sexies centena millia cum octoginta millibus thaleror. argent. effecit, inter omnes fere convenit, licet diversa ratione calculos ponant. HVTFELD. & ex eo PONTAN. ac ill. HOLBERG. tradunt omnem istam pecuniam numeratam fuisse JOHANNI Holsato; quod tamen aliter se habere literæ VALDEMARI sup. alleg. clarissime demonstrant. J. MESSENIUS nunc LXII. nunc mendum corrigens, LXX. mill. marc. arg. ponit, ratus præterea, MAGNUM, quam viduae ALBERTSONII adsignaverat, pecuniam de summa JOHANNI solvenda detraxisse. v. Scond. ill. tom. 3, p. 6. 7. It. tom. 12. p. 176. 177. Forte rationes ita fuerint subducendæ: scil. JOHANNI Holsato numerata sunt XXXIV. mill. PLESSENIO VII. mill. viduae ALBERTSONII VIII. mill. Regi VALDEMARO itidem VIII. mill. In lytrum Scanenium captivorum cessere XIII. mill. libr. arg. conf. Generosiss. a DALIN Hist. R. Svec. part. 2. p. 452.

re x) sibi ac Sviōnum regno acquisiſerat prōvincias, nullo iterum jure, paucis annis interjectis, nec invitus amisit. Certe Valdemarum, pacata ſenſim maxima ex parte Dania, ut eas recuperaret, omnem moViſſe lapidem, vel inde maniſtum, quod

C 3

nova

x) Id dum negant scriptores incliti ex parte Danorum, prætendunt Sueonum jus non aliunde derivari, quam ex ſubjectione Scanenſium & transactione cum Holsatis. vid. HVITFELD. l. c. p. 457. 509. & qui eum ſequitur PONTAN. l. c. p. 455. nec non HOLLBERG. l. c. p. 420. & no- viſſime Cel. CHRIST. LUDOV. SCHEIDIUS, in tractat. de per- vetus. R. NORV. Libertate: in Act. Societat. Haffniens. part. 2. p. 325. & 337. in not. Verum enim vero alio id longe tibicine fulciri ex ſupra explicatis maniſtum: ſo- lenni nimirum venditione ac confeſſione VALDE- MARI Regis, qua poſita evanefcunt queſtiones hej- Ingeri ſolitæ: qui potuerit JOHANNES Holsat. ve- nundare regiones, quas nonniſi pignoris nomine te- nebat? num fas fuerit Scanis a Daniæ regno, cui perpeſuo annexa erat provincia, ſeſe abrumperet? an de- niue CHRISTOPHORI II adſenſu & adprobatione fa-cta ſit hæc alienatio? Adpoſite ad hæc, ut alias Locce- NIUS, non cum ſolo, inquit, Johanne Com. Hols. ſed, mox decedente Christophoro R. D. cum Valdemaro ejus ſuccello- re & regni Danici Senatu contraxere Magnus regnique Sveciae Senatus: ut ex literis Valdemari liquet. Quod ergo de- errat potefatis Comiti Holsatiæ, oppigneratas ditiones ali- enandi (niſi ita conueniſſet), hoc ſuppletum & confirma- tum eſt, Scanenſium & vicinorum, item Valdemari & Se- natus Danici conſenſu &c. v. Hist. Svec. libr. 2. p. m. 69, conf. MESSEN. l. c, tom. 12, p. 190. & inpr. Gen. a DA- LIN l. c. p. 466.

nova identidem prætendens argumenta *y*), semel iterumque procerum ex fœdere conventus poposcerit, qui ea examinarent & scrupulos evellerent; sed sic tamen non potuit non caussa cadere *z*). Tandem quem solæ suæ artes nequierant, civiles in Svecia fluctus paternaque odia VALDEMARO aditum patefecere. MAGNUS quod remissius, ut nihil amplius dicam, rempublicam gereret, Sveci in consortium imperii filium ERICUM adsciverant; cuius socii impatiens ille VALDEMARI tentavit amicitiam, hoc adversus filium & proprios cives patrono usurpus. Tum de Scania restituenda, quod veluti in novæ amicitiae pignus postulabatur, serio & varie cœptum est agi *a*). At res, quæ in proclivi non erat, sufflaminante præsertim ERICO, cui hæc provincia, a vicinis insidiis defendenda obtigerat *b*), hoc tandem æmulo e medio remoto,

ex

y) Scil. nec potuisse JOHANNEM Hols. ab alienare Scaniam, sibi tantummodo oppignoratam; nec Hallandiam umquam Holsatis fuisse obaeratam &c. HVITFELD. vid. ex PONTAN. p. 482.

z) v. MESSEN. I. c. tom. 3. p. 16.

a) v. MESSEN. I. c. p. 15. Quo confidentius has reperteret regiones, VALDEMARO obtentui fuisse literas papales AGAPET. II. fœdus Danaholmiense confirmantes, quasi Sveci iisdem prohiberentur emtas cessasque possidere provincias, probat Cel. C. LUNDIUS I. c. p. 36. seq. cfr. J. WILDE Hist. S. pr. p. 177.

b) Nempe per transactionem Junecopensem, cum pa-

ex sententia successit. Exinde VALDEMARUS, frētus amicitia & tacita cum MAGNO collusione, non jam teste, sed vi & marte aperto in regionem præsidio orbata invadit, tantumque absuit, ut impetus amici, quem pro hoste habere debuisset, represserit MAGNUS, ingruenti periculo obviam eundo, ut potius, ad arma segnior, & per sponsalia filii HAQVINI cum MARGARETA VALDEMARI filia celebrata, arctius adstricto amicitiae vinculo, Helsingoburgum primo, mox omnem Scaniam illi dederit, dicam, an prodiderit d). Verum id non habuit satis, quin & cuncta diplomata, quorum auctoritate Sviōnum jus & Scaniæ regiōnumque adjacentium possessio nitebatur e), insciente & invito Regni Senatu, VALDEMARO, ad hæc

Goth-

pater filiusque inter se regni provincias partirentur. Hanc vero simul scivere legem regni Ordines, ut literæ, quibus Scania MAGNO erat permissa, penes quatuor Episcopos & totidem R. Sv. Senatores depositæ fervarentur. vid. Transact. Junecop. a. 1357. ap. Hadorph. l. c. p. 42. & 50. quod quidem effectum esse negat MESSEN. l. c. tom. 12. p. 191. Forte etiam hæc diplomata post ERICI mortem in manus R. MAGNI inciderant. cfr. Gen. a DALIN l. c. p. 527. Interim vel hinc apparet, quam parum MAGNO apud cives, hoc in negotio, fuerit fides.

c) v. ERIC. OL. p. m. 237.

d) v. HVITFELD. l. c. p. 518. 521. 524.

e) Videl. emtionis instrumentum a JOH. Hols. exaratum, ternas ipsius VALDEMARI literas, nec non Sconorum consociationem, de quibus supra diximus.

Gothlandiam Ölandiamque occupanti, illius circumventus artibus, emancipavit f); a quo facinore g) Smekii cognomen traxit, posteritati notissimum. b)

§. IV.

f) v. ERIC OL. l. c. p. m. 239. HVITFELD. l. c. p. 524. & qui in hoc argumento multus est, MESSEN. Scond. tom. 12. p. 190. 196. it. Retors. cit. p. 115. ad 138. Hist. Dan. incerti auctoris ab ERP. LINDENBRUCH. edit. p. 42. addit, VALDEMARUM omnes literas dolo exussisse.

g) MAGNUM fœdus cum VALDEMARO dissimilare voluisse, conjecterit quis ex verbis ejus in privilegio urbibus Hanseaticis concessio, quæ ita leguntur: *Si aliquo tempore terram Seanie a nobis alienatam, recuperari per Dei gratiam, seu retrahere nos contingat.* vid. TH. TORF. l. c. p. 490.

b) A Smeka (blandiri) tantum non omnes Historici id nominis hæsisse credunt MAGNO, quasi blanditiis VALDEMARI capto. Alia aliis placet vocis originatio, scil. a Småka (minuere) & sic Smek diceretur, quod has provincias de regno diminuisset. v. J. VILDE Hist. Leg. p. 98. & not. in Puffend. p. 346. Quid vero de hac MAGNI concessione sit statuendum, scite LOCCENIUS noster: *Neque enim Magno integrum erat, ut blanditiis Valdemari delinitus, provincias auctoritate & pecunia publica emtas, inscio Senatu, contra pacta conventa & legem regni, absque expensi pretii refusione, pro arbitrio suo, in alienantem iterum transferret.* Nec chirographi redditio, invisis ceteris creditoribus aut quorum intererat facta, ilorum jus lacerare poterat. V. Ej. Hist. Svec. p. 12.